

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaromíra Synka a soudkyň JUDr. Karly Musilové a Mgr. Martiny Telcové ve věci

žalobce: **Jindřich K.**,
sídlem xxx
proti
žalovanému: **JUDr. Lukáš J.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený obecným zmocněncem Mgr. Karlem P., narozeným xxx
sídlem xxx

o zaplacení 31.818 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 26. 11. 2021, č. j. 11 C 26/2020-102,

takto:

I Rozsudek okresního soudu **se** ve výroku I. v části zamítnutí žaloby o částku 1.200 Kč **potvrzuje**.

II. V další napadené části výroku I. **se** rozsudek okresního soudu **mění** takto:

„Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 31.818 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku."

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem prvého stupně částku 1.161 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 78 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud zamítl žalobu o uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci částku 31.818 Kč a náklady spojené s uplatněním pohledávky v částce 1.200 Kč (výrok I.). Žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 1.200 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Petrová.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolání žalobce. Původně podané blanketní odvolání ze dne 23. 1. 2022 doplnil podáním ze dne 22. 2. 2022 a uvedl, že dostatečně spolehlivě prokázal, že pro něj žalovaný vymohl plnění, které mu nevyplatil a které si nedůvodně ponechal, přičemž nedoložil, jak s takovým vymoženým plněním naložil. Okresnímu soudu vytknul, že žalobu zamítl absolutně nedůvodně, třebaže mu byla vrácena v předcházejícím odvolacím řízení k novému projednání. Navrhl, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek okresního soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

3. K odvolání žalobce se písemně vyjádřil žalovaný a uvedl, že nesouhlasí s argumentací obsaženou v odvolání žalobce a navrhl potvrdit rozhodnutí okresního soudu jako věcně správné.

4. Odvolání žalobce je přípustné, bylo podáno osobou k tomuto úkonu oprávněnou a včas, proto krajský soud přezkoumal napadený rozsudek i řízení mu předcházející podle ustanovení § 206 a § 212a odst. 1, 3 a 5 o. s. ř. a po provedení odvolacího řízení v režimu neúplné apelace s důrazem na koncentraci řízení dospěl k závěru, že odvolání žalobce je převážně důvodné.

5. Jde v pořadí o druhé rozhodnutí odvolacího soudu v této právní věci, když předchozí rozsudek okresního soudu ze dne 22. 9. 2020, č. j. 11 C 26/2020-39 byl v jeho meritorním zamítavém výroku částečně v rozsahu částky 17.621 Kč potvrzen a v další části ohledně částky 31.818 Kč a pro náklady spojené s uplatněním pohledávky 1.200 Kč zrušen a v této části byla věc vrácena soudu prvého stupně k dalšímu řízení. Důvodem zrušení rozsudku v této části bylo, že okresní soud se v důsledku právní kvalifikace, které odvolací soud nepřisvědčil, nezabýval předpoklady objektivní odpovědnosti žalovaného za škodu, která žalobci podle závěru soudu prvého stupně vznikla.

6. Skutková zjištění, která okresní soud provedl jsou správná a mezi účastníky není sporu o tom, že k návrhu žalobce v postavení oprávněného vedl žalovaný exekuci proti povinnému Liboru H. pod sp. zn. 203 Ex 65946/12 (exekuční řízení bylo zahájeno dne 27. 12. 2012) a na tuto pohledávku vymohl pro oprávněného (žalobce) celkem 31.818 Kč. Vymožené plnění žalovaný žalobci nevyplatil. Důvodem dle verze žalovaného bylo, že v jiném exekučním řízení, které vedl z titulu pověření vydaného soudu, rozhodl ve věci oprávněného Milana J. proti povinnému Jindřichu K. (žalobci) exekučním příkazem ze dne 14. 5. 2018, č. j. 203 Ex 50045/15-64 o provedení exekuce přikázáním jiné pohledávky než z účtu, kterou má povinný (žalobce) proti Exekutorskému úřadu Přerov, JUDr. Lukáš J., soudní exekutor z titulu vymoženého plnění. Výrok exekučního příkazu, jímž žalovaný rozhodl o přikázání jiné pohledávky než z účtu, kterou má žalobce vůči žalovanému, obsahuje, co se identifikace této pohledávky týká, jen výčet spisových značek ve vyjmenovaných exekučních věcech vedených žalovaným jako soudním exekutorem. Není sporu o tom, že v uvedeném výčtu spisových značek exekučních řízení není uvedena spisová značka, pod kterou žalovaný vedl exekuční řízení, v němž pro žalobce jako oprávněného vymohl plnění proti povinnému Liboru H. v částce 31.818 Kč.

7. Okresní soud za daného skutkového stavu žalobu zamítl se závěrem, že žalobci vznikla újma na jmění v rozsahu částky 31.818 Kč, neboť v rozporu s ustanovením § 46 odst. 4 exekučního řádu nesplnil povinnost vyplatit žalobci vymožené plnění ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy plnění obdržel. Okresní soud však dospěl k závěru, odpovědnost žalovaného podle § 32 odst. 1 exekučního řádu ve znění platném do 31. 12. 2013 je vyloučena s ohledem na skutečnost, že pro žalobce vymožené plnění žalovaný postihl exekučním příkazem v exekučním řízení při provádění exekuce vedené na návrh oprávněného Milana J. proti žalobci jako povinnému pro pohledávku 89.842,50 Kč s příslušenstvím a nákladů exekuce. Rozhodl tak přesto, že pohledávka žalobce vůči žalovanému z titulu v exekuci vymoženého plnění není ve výroku exekučního příkazu ze dne 14. 5. 2018, č. j. 203 Ex 50045/15-64 uvedena. Za odpovídající náležitostem výroku tohoto exekučního příkazu považoval soud prvého stupně s odkazem na § 49 odst. 1 písm. c) exekučního řádu, že obsahuje uvedení toho, vůči komu má povinný jinou pohledávku (dlužníka povinného – žalovaného).

8. Uvedený závěr soudu prvého stupně o náležitostech výroku exekučního příkazu ze dne 14. 5. 2018, č. j. 203 Ex 50045/15-64 není správný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Petrová.

9. V § 49 odst. 1 a 2 jsou stanoveny zvláštní náležitosti, které musejí být navíc vedle náležitostí uvedených v § 48 obsaženy v exekučních příkazech, kterými exekutor určil jednotlivé způsoby provedení exekuce. V exekuci, kde volba způsobu exekuce nepřísluší oprávněnému, ale exekutorovi (§ 58 odst. 3), musí tyto zvláštní náležitosti obsahovat exekuční příkaz, který je podle § 47 odst. 1 věty druhé procesním instrumentem, kterým exekutor způsob provedení exekuce určuje. Údaje, které musí exekuční příkaz obsahovat, slouží k identifikaci věcí nebo práv, které mají být exekucí postiženy, tak aby je nebylo možné zaměnit s jinými. To platí zvláště v tom případě, že uvedeným exekučním příkazem ze dne 14. 5. 2018, č. j. 203 Ex 50045/15-64 žalovaný rozhodl o přikázání celé řady pohledávek žalobce, ohledně jejichž identifikace uvedl jen spisovou značku exekučních věcí, v nichž plnění pro žalobce jako oprávněného vymohl. Spisová značka exekučního řízení, v němž žalovaný pro žalobce jako oprávněného v exekuci vymohl proti povinnému Liboru H. pohledávku v částce 31.818 Kč, uvedena není, proto exekuční příkaz nemá, co se této pohledávky žalobce vůči žalovanému týká, účinky nařízení výkonu rozhodnutí předvídané v ustanovení § 313 a násl. o. s. ř. (§ 47 odst. 2 exekučního řádu). Pohledávka žalobce vůči žalovanému z titulu vymoženého plnění tak nebyla účinně postižena způsobem jejího přikázání oprávněnému Milanu J. V takovém případě byl postup žalovaného jako soudního exekutora nesprávný, v rozporu s ustanovením § 46 odst. 4 ex. řádu, jestliže ve stanovené lhůtě 30 dnů neprovedl výplatu vymoženého plnění žalobci.

10. Soudní exekutor nese za podmínek ustanovení § 32 odst. 1 exekučního řádu ve znění platném do 31. 12. 2012 odpovědnost za škodu, kterou žalobci způsobil při výkonu exekuční činnosti tím, že mu vymožené plnění 31.818 Kč nevyplatil. Zákonná úprava odpovědnosti exekutora je založena na principu objektivní odpovědnosti a exekutor je povinen škodu nahradit bez ohledu na své zavinění. Žalobci škoda ve výši částky 31.818 Kč, reprezentující v exekuci vymožené plnění, vznikla v příčinné souvislosti s činností exekutora při provádění exekuce z pověření soudu. Ve zjištěných okolnostech dané věci nelze shledat důvod pro vyloučení odpovědnosti exekutora dle § 32 odst. 2 exekučního řádu. Jestliže však žalovaný fakticky splnil dluh, který po právu měl splnit žalobce jako dlužník, pak žalovaný může jednat způsobem vedoucím k zániku dvou vzájemných pohledávek.

11. Krajský soud podle § 220 o. s. ř. změnil rozsudek ve výroku I. v části povinnosti žalovaného zaplatit žalobci částku 31.818 Kč a žalovanému uložil tuto částku žalobci zaplatit ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.).

12. V další části výroku I. v rozsahu, v němž žalobce žádal po žalovaném dále částku 1.200 Kč s tím, že jde o náklady spojené s vymáháním pohledávky odvolací soud věcně správný rozsudek okresního soudu podle § 219 o. s. ř. potvrdil. Náklady spojené s vymáháním pohledávky náleží podle § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. jen v případě, jde-li o vzájemný závazek podnikatelů nebo je-li obsahem vzájemného závazku mezi podnikatelem a veřejným zadavatelem podle zákona upravujícího veřejné zakázky povinnost dodat zboží nebo poskytnout službu za úplatu veřejnému zadavateli. Spor ve vztahu mezi účastníky není sporem o pohledávku ze vztahu mezi podnikateli.

13. O nákladech řízení mezi účastníky rozhodoval odvolací soud nově, neboť rozsudek okresního soudu byl částečně změněn (§ 224 odst. 2 o. s. ř).

14. Soud pak rozhodoval podle poměru úspěchu a neúspěchu účastníků o projednávané věci dle § 142 odst. 2 o. s. ř. Žalobce žalobou uplatnil nárok na zaplacení částky celkem 50.639 Kč (17.621 + 1.200 + 31.818). Z této částky uspěl v částce 31.818 Kč a jeho úspěch činí 63 %, neúspěch je 37 % a k náhradě mu na nákladech tak náleží 26 % ze všech účelně vynaložených nákladů. Na soudních poplatcích žalobce zaplatil v součtu částku 2.966 Kč, dále mu náleží paušální náhrada jako nezastoupenému účastníkovi ve výši 300 Kč za jednotlivé úkony učiněné v průběhu řízení dle vyhl. č. 254/2015 Sb., návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, písemné podání ve věci ze dne 12. 2. 2020, účast u jednání okresního soudu dne 15. 9. 2020, odvolání ze dne 20. 11. 2020 a jeho doplnění ze dne 5. 9. 2021. Za celkem 5 úkonů náleží náhrada 1.500 Kč a s připočtením zaplaceného soudního poplatku činí účelné náklady řízení před soudem prvého stupně 4.466 Kč a

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Petrová.

z této částky k náhradě žalobci vůči žalovanému náleží částka 1.161 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

15. Ve stadiu odvolacího řízení náleží žalobci k náhradě 300 Kč za odvolání ze dne 22. 2. 2022 a z této částky podle jeho procesního úspěchu je žalovaný povinen zaplatit 78 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Olomouc 21. června 2022

Mgr. Jaromír Synek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Petrová.